

csábos, csipkés kis ágyon.“) A cifrázásra, jó rímekre való törekvése, hajlandósága néha csábútra viszi, s ilyenkor képes áldozatul dobni bármit. Egy alkalommal így ír:

„Ha elpanaszlom, dalokba szöve,
Árva életem árva napjait:
Ott vagyok érzem, öle d b e d ö l v e
S csókolom lelked szép csillagjait“

miután megelőzőleg „*édes legszebb angyalának*“ becézte hitvesét. Kiki ítélhet, mennyit ront az egybéként nemes, fenkölt szárnyalású vágy szintézisén ez oda nem illő disszonans kifejezéssel, tiszta szerelmére fröccsenő sárral. Másutt meg ezt olvassuk:

„Minden ablakból arcok intenek
Pedig az arcok tán ott se nincsenek“
— Ily erőszakot elkövetni a magyar nyelvben akár rím, akár a ritmus kedvéért igazán kár és fölösleges.

Költői szemléletében van eredetiség, s van biztosság a képek megragadásában. Hasonlatai, metaforái nem merev stilisztikai formulák, hanem érzékelhető művészi képek s inger-erejük mindig kiérzik. Erre citálom például egy, már említett költeményéből az alábbi sorokat:

„Mesélő éjbe sok-sok csók vegyül...
A Hold meg asszonyosan ránk tekint.
„Siess!“ — susogja — hajnal lesz
megint!...“

Lirikusunk lelki keresztmetszetét vizsgálva: megállapíthatjuk róla, hogy nem tartozik a dekadensek csoportjába. Hiányzik belőle a modern, agyonkultúrált költők irreális vágya és túlfinomult, bizarr viziója. — Ismerve jól önmagát és képességeit: meg se próbálkozik a „finom remegések“ megérezkítésével. A bájos idyllek, kedves szerelmi és családi jelenetek, vágyak, örömök szimpatikus ének-

lője Móra László. Mint ember: mintaképe az apró férji és apai élvezeteket meg nem vető és föllelni tudó csöndes, nyugodt családi életre vágyó férfinak, akire józan és mégis tiszta szerelme kapcsán valóban áll e frázis, hogy realizmusra törő idealista. Fialtal feleségét, gyermekeit övező megfaható (babusgató) szeretete, gyöngédsége és családi boldogsága oly hangon csendül ki lírájából, mely minden ép érzékű olvasó szívében meg kell, hogy rezegtesse a rokon húrokat és vágyat keltsen a hasonló élet után. — Költői lelkületének intenzitásáról tesz bizonyosságot a természet világgával történt benső kapcsolata is, mely egybefonódva az előbbi érzéssel ábrándozóvá, álomlátóvá teszi, miként azt — többek között — a *Tavasznapos réten* megvaljia:

„De jó is a tavasz-napos réten
Eltűnődni örök szép meséken.“

Naiv hitű romlatlan fantáziája, ha az *álmok szekerére* ülteti: Pegazusa gyakran a szépségek birodalmában kalandoztatja. Kívánjuk, hogy másodszorra is innen érkezzék: akkor mi is szíves örömmel fogadjuk, — olvasóinknak egyúttal melegen ajánljuk a verseit.

Bönc.

Ifjúsági élet.

Botond-bál. Főiskolánk ifjúságának *Botond* bajtársi egyesülete február elsején tartotta a budai *Vigadó* összes termeiben fényesen sikerült ezidei táncmulatóságát. Általában a főiskola ifjúságának a vezetői minden lehető elkövetnek és minden kedvező alkalmat megragadnak arra nézve,

hogy egyrészt ennek a közvélemény nagyobb része által nem ismert, fontos kultúrhivatást teljesítő intézménynek, mely több mint ötven esztendő múltára tekinthet vissza: az őt megillető pozíciót és elismerést biztosítsa a közönytös magyar társadalomban, másrészt arra törekszik, hogy azokat a kapcsolatokat, amelyek az Alma Mater falai közül kikerült tanárságot kell, hogy összefűzzék; minél inkább több ágúvá, erősebbé, szervezettebbé tegye. Sajnos a *Botond*-bálon, (amely pedig épen úgy, ahogy a Technikus-bál a magyar mérnöktársadalom, a Közgazdász-bál a magyar dsentritársadalom évenkénti találkozóhelye: úgy ez is gyülekezőhelye, seregszemléje lehetne a magyar tanártársadalom régi és új harcosainak egyaránt): alig néhány fővárosi és vidéki iskola testülete képviseltette magát. Higgyék el nekünk az életben levő általunk mélységesen tisztelt és nagybecsült kartársaink: nem a pénzvággy beszél belőlünk, hála Istennek a megélhetésével küzdő tanárság pénze nélkül is sikerült plusszal befejezni ezt a rizikós, élniakarásunk dokumentálásáért mindent kockáztató vállalkozást is, épen úgy, mint teaestélyeinket, irodalmi felolvasásainkat, lapunkat és minden egyéb intézményünket; nem, nekünk főleg nem pénz kellene, hanem több, melegebb érdeklődés ügyeink iránt, jóindulatú tanácsnyújtás a tapasztaltabbaktól, főképen tehát *erkölcsi* támogatás.

Különben a bál maga a pesti értelemben vett legfényesebb keretek között folyt le. A közélet kiváló reprezentánsaiból felkért fővédnökök és védnökök megérkezése után, kilenc órakor kezdetét

vette a művészi színvonalon álló műsor, amelynek a keretében *Kadiczfalvy Éva* csellóművésznő *iff. Környei Béla* zongorakiséréte mellett előadott *Popper* szerzeményeivel, *Buza Gabor* hegedűművész *Szabó Emil* avatottkezü kíséretével előadott *Beethoven*-versenye és *Hubay*-szerzeményeivel, a főiskola férfikara *Domokos Pál Péter* vezényletével precizen előadott műdalaival, valamint *Zágon Istvan* és *Harsányi Zsolt* két tréfája frenetikus hatást ért el, számos újrázással.

A rövid, de annál változatosabb műsor után a táncot *Imre Annus* — *Kascsák Ödön*; *Kadiczfalvy Éva* — *Domokos Pál Péter* párok nyitották meg a

„Van nekem egy szép szeretőm...“ hagyományos pedagógus-csárdás hangjaira. A táncok között és amelyeknek rendjét művészi kivitelű táncrend írta elő — magyar és modern táncok egyaránt előfordultak, így igyekezték a különböző igényeket és felfogásokat összeegyeztetni.

A hatalmas, délszaki növényekkel pazar bőkezűséggel feldíszített termet szorongásig megtöltő előkelő közönség a lehető legjobb hangulatban maradt együtt reggeli 6 óráig. A hölgyek táncoltársáról százhusz, kipróbált táncosból álló rendezőgárda gondoskodott, úgy, hogy a *Botond*-bál ebből a szempontból is a legjobban sikerültek közé sorozható.

A megjelent hölgyek közül a következőknek a nevét sikerült feljegyeznünk:

Dr. Gyulai Ágostné, dr. Imre Sándorné, Kmetykó Jánosné, dr. Frank Antalné, Bahnert Józsefné, Gabányi Jenőné, Gecsey Elemérné, Szalay Tivadarné, Petrich Nándorné, Horner Mórné, dr. Máthé

Dezsőné, Dömölky Gyuláné, Nehéz Ferenicné, dr. Kovács Ernőné, Vitéz Lászlóné, dr. Hertelendy Lászlóné, Tóth Endréné, Tóth Garay Aladárné, Jankovits Béláné, Szilveszter Károlyné, Pethő Gézáné, Lux Kálmánné, Németh Sándorné, Ciprisz Frigyesné, dr. Padányi Andorné, Kundrum Ferenczné, Geisner Elekné, Balázs Józsefné, Ifjú Sebőné, Hajós Dezsőné, Klett Edvinné, Csánky Zoltánné, Szlávik Gézáné, Lázár Aladárné, dr. Hajdú Pálné, Pétery Lászlóné, Kalmár Péterné, Császár Tiborné, Székely Rezsőné, dr. Pogány Béláné, Szilágyi Gézáné, Lipthay Miklósné, Pomóthy Miklósné, Kovács Andorné, Szőnyi Béláné, Walther Vilmosné, dr. Dobos Mihályné, Mészáros Tivadarné, Krösszl Istvánné, Putter Andrásné, dr. Kiss Ernőné, Winter Istvánné, Sebők Ödönne, dr. Oláh Kálmánné.

Leányok: László Terka, Olgyai Margitka, Szalay Blanka, Petrich Irénke, Szöllőssy Vilike, Kundrum Mária, Klett Marcsi és Vili, Mészáros Edith, Lipthay Józsa, Szalay Hedvig, Padányi Kató és Vali, Pethő Piroska és Nelli, Németh Mancsi, Ciprisz Flóra, Tóth Rózsa, Horváth Juliska, Sztár Mancsi, Sipos Mancsi, Kovács Juci és Babi, Cser Erzsike, Lázár Irma, Geidl Hedvig, Szőnyi Eius, Székely Ilike, Lux Editke, Szász Magda és Baby, Hertelendy Elza, Jankovits Ida, Garay Gizella, Putter Klári, Krösszl Dáwy és Ili, Hajós Hajnalka, Pomóthy Mancsi, Molkenstein Hilda, Brandenburg Felicia, Balázs Klára, Balázs Rózsi és Anni, Szlávik Gitta, Bahnert René, Nehéz Kató, Ifjú Bözsike, Riener Adél, Grabler Bözsi, Gecsey Zsuzsi, Dömölky Julia és Mancsi, Nehéz Laura, Horner Magda, Margitka és Ilonka, Bogner Böske

és Maca, Dobos Dundy, Pogány Vera, Gabányi Margit, Horváth Margit, Szilágyi Ili, Császár Sárka, Kovács Klári, Vitéz Magda, Hajdú Hilda, Székely Baba, Winter Mária, Oláh Sárka, Sebők Emmy Kolb, Lonci és még sokan mások.

A beléptidíjon felülfizettek, illetve tiszteletjegyeiket megváltották:

Dr. Gyulai Ágost, Havas István, 500-500, Kmetykó János 250, Lux Gyula, dr. Szukováthy Imre 150, dr. Frank Antal 200, Wüschler Frigyes 300, Quint József 100, Solyom János 150, dr. Závodszy Levente 120, dr. Koch Ferenc 120, dr. Dávid Lajos 120, Szabó Gábor 120, dr. Erdélyi Lajos 120, dr. Leidenfrost Gyula 100, dr. Koszó János 150, dr. Hollendonner Lajos 150, Baumgartner Alajos 100, Kedves Miklós 100, Jávör Albért 200, dr. Göttling János 50, dr. Imre Sándor 80, dr. Greguss Pál 50, apróbb felülfizetések 150 ezer K

Örömmel jegyezzük ide azoknak a polgáriskoláknak a neveit akik meleg érdeklődéssel kísérték bálunk ügyét, többen szerencsekívánataikat fejezték ki, anyagi segítséget is nyújtottak. Mindezekért a polgári iskoláknak, valamint a felsorolt önzetlen adakozóknak ezután fejezzük ki hálás köszönetünket.

Az ügyünk iránt érdeklődést tanúsító polg. iskolák: kiskőrösi áll. (60), nagykanizsai áll. leány (40) békéscsabai leány (100), körmendni áll. (100) nagykanizsai áll. fiu (120), orosházai (50), rákosztm. r. k. (50) salgótar. áll. (100), tiszafüredi (100), tokaji áll. (120), sátoraljai. (120), kaposvári közs. (50), a pápai r. k. (60), putnoki áll. (40) szerencsi áll. (70), barcsi áll. (120), szabadszállási áll. (80), bácsalmási áll. (70), a bpesti Práter-u. (40), hatvani áll. (60), battyányi közs. (120), nyiregyházi (120) polgáriskolák tanteszületei küldték üdvözlöttüket s a nevük után zárójelben levő összeget ezekben jegymegváltásul Hisszük, hogy a jövőben ha a pénz nem is, a jókívánatok meg fognak sokszorozódni!